

عنوان مقاله:

همزیستی طبیعت و معماری با هدف افزایش کیفیت زندگی

محل انتشار:

سومین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عباس غفاری - دانشگاه هنر اسلامی تبریز، دانشکده چند رسانه ای

احسان شفق نیلویی - دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، جلفا، ایران

خلاصه مقاله:

انسان همواره با طبیعت در ارتباط است و با دستکاری در طبیعت سعی داشته است که به گونه ای بهینه طبیعت را در خدمت خود درآورد. این نوع همزیستی به خوبی در طول تاریخ بشر دیده می شود. اهمیت این همزیستی علاوه بر دستاوردهای مادی، نه تنها سبب آشنایی انسان با طبیعت می گردد، بلکه رابطه فرد را با محیط اطرافش تداوم می بخشد و باعث حداکثر استفاده بهینه از عوامل طبیعی موجود از قبیل انرژی نور و آب و باد و جلوگیری از مصرف صرف انرژی های خارجی می شود. یکی از مشکلاتی که امروزه گریبان گیر تمدن معاصر شده است، فراموش کردن این بعد از معماری است. هدف اصلی پژوهش حاضر توجه به ارتباط انسان با طبیعت، عناصر طبیعی و تشخیص جایگاه طبیعت در معماری می باشد که به روش مطالعه اسنادی و کتابخانه ای و از نوع توصیفی انجام گرفته است. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که ارتباط با طبیعت از ضروری ترین شرطهای معماری موفق و مردمی در عصر معاصر است و وظیفه معمار است که ضمن شناسایی نقش و جایگاه طبیعت در معماری، به روش های همزیستی معماری با طبیعت از طریق پاسخگویی به شرایط آب و هوایی و توپوگرافیک و تاثیرات آن بر کیفیت زندگی افراد از لحاظ کیفیت و زیبا شناختی و روان شناختی بپردازد.

کلمات کلیدی:

معماری، طبیعت، همزیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/738425>

